

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fortsættelse og justering af 150 pct. fradrag for forskningsudgifter).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 21/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Forsøgsordningen med at give virksomheder 150 pct. fradrag for deres forskningsudgifter har nu kørt i 2 år, og det er tid til evaluering.

Lad mig slå fast fra starten, at Venstre fortsat støtter ideen om, at samspillet mellem erhvervslivet og de offentlige forskningsinstitutioner styrkes. Derfor støtter Venstre også en forlængelse af den eksisterende ordning.

Jeg finder det positivt, at udvidelsen af ordningen omfatter de små og mellemstore virksomheders lønudgifter. Det vil give virksomhederne tryghed til at fortsætte deres arbejde, såfremt udvidelsen af gruppefritagelsen i EU ikke er trådt i kraft.

Som jeg nævnte i min ordførertale for 2 år siden, da vi startede dette forsøg, kan den private forskning ikke stå alene. Der må nødvendigvis sikres en grundstamme af offentlig forskning. Derfor støtter Venstre også, at der på forskningsområdet tilføres yderligere midler.

I den forbindelse vil jeg gerne benytte lejligheden til at fremhæve og også rose regeringens seneste forskningsinitiativ, nemlig en fremtidsfond. Den borgerlige regering har fra dag et lagt stor vægt på at skabe øget vækst i vores samfund. Venstre anser forskning for et af de væsentligste indsatsområder for at skabe den nødvendige vækst, hvorfor vi også hilser regeringens initiativ med den nye forskningsfond aldeles velkommen.

Kl. 11.30

De næste 8 år vil der på regeringens initiativ blive placeret 16 mia. kr. øremærket til forskning.

De målrettede investeringer vil være katalysator for vækst. Det Økonomiske Råds seneste rapport konkluderer, at en fjerdedel af væksten i Danmark skyldes investeringer i forskning og uddannelse.

Der er altså ingen tvivl om, at fremtidsfonden vil være medvirkende til at sætte Danmark på kortet som et af verdens mest højteknologiske samfund. De politiske forudsætninger er til stede. Vi har en regering, som tager sit ansvar alvorligt i forhold til vækst og velfærd. Det vil blive mere attraktivt at forske i kraft af fremtidsfonden, hvilket er en forudsætning for, at vi kan beholde forskningselliten herhjemme. Efter spørgslen efter de skarpe hoveder vil i fremtiden kun blive større.

Får samspillet mellem privat og offentlig forskning den forventede effekt, vil det kunne gavne hele Danmark, ved at vi i højere grad realiserer videnssamfundet, og det har vi brug for.

Derfor støtter Venstre forslaget og ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var jo meget interessant, at man nu vil forlænge det her, synes jeg. Det kræver jo en forklaring, når det hidtil ikke har virket, for det står der jo i det her forslag, at det ikke har. Jeg ved ikke, om ordføreren kan oplyse, i hvilket omfang det *overhovedet* har virket, for det fremgår ikke af lovforslaget eller af nogen af de andre akter, vi har her. Kunne ordføreren fortælle Folketinget, om nogen af de ting, man har indført, overhovedet har virket. Det var det ene spørgsmål.

Det andet er: Kan ordføreren forklare den her idé med, at lønudgifter fra en privat virksomhed lige pludselig kan blive offentligt finansieret med det her. Frygter ordføreren ikke, at der, om jeg så må sige, kan ske en vis glidning med hensyn til, hvad der egentlig er det private firmas reelle lønudgifter, og hvad der lige pludselig skal støttes af det offentlige? Kan ordføreren ikke se, at der er tale om, at vi måske her kommer meget, meget tæt på, at systemet kan misbruges?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Da vi for 2 år siden kom med det her initiativ, at man skulle kunne få ekstra fradrag for udgifter, der relaterede sig til forskning netop målrettet små og mellemstore virksomheder, for at de kunne komme med en øget indsats på forskningsområdet, var det en ny ting, det var et nyt initiativ, det var ikke tanker, der før var forsøgt heller ikke fra den tidligere regerings side, men

for os var det afgørende, at vi netop fik et samspil mellem det private og det offentlige.

Idet det var ny lovgivning, var vi jo også bvidste om, at der kunne være problemer, at der kunne være udfordringer forbundet med at praktisere den nye tankegang, og derfor blev det aftalt, at vi skulle evaluere præcis 2 år efter, dvs. på nuværende tidspunkt.

Jeg medgiver, at definitionen for, hvornår ordningen kunne træde i kraft, var stram, og derfor har virkeligheden også vist, at der har været for få, der har forsøgt.

Det, man skal bruge en evaluering til, er netop at fjerne nogle af de knopskud, der er, sådan at ordningen kan fungere bedre. Det er det, vi gør nu.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var langtfra, hvad jeg vil kalde et præcist svar, men vi får jo en chance en gang til.

Kan vi ikke bare konstatere, at det her har været en dundrende fiasko? Der er ikke sket noget, det har ikke virket – hvorefter man så siger, at nu vil man forlænge det.

Så spørger jeg ordføreren igen: Er det rimeligt, at en lille eller mellemstor virksomhed, som vil gå ind i et forskningsprojekt, nu får mulighed for at sige: Nå, men jeg vil så i øvrigt tage en del af mine lønudgifter i virksomheden og få offentlig finansiering til dem via et 150-procents-fradrag? Kan ordføreren ikke se, at der er tale om, at man virkelig åbner et skattehul af format her?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Der bliver overhovedet ikke åbnet noget skattehul, og jeg synes, det er grænsende til det trivielle, at man hver eneste gang, der behandles et lovforslag på skatteområdet, skal høre den samme kedelige melodi fra Socialdemokratiet: at der åbnes skattehuller. Upræcist – man kommer ikke nærmere ind på, hvor det er, andet end at man kaster udtrykket ud, at der er et hul i skattelovgivningen. Der er overhovedet ingen huller i forbindelse med det her forslag. Det er helt præcist. Man skal have godkendt de projekter, der er tale om.

Kl. 11.35

Nu flytter vi godkendelsesproceduren over til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling netop for, at det skal være en mere smidig proces, sådan at der er flere virksomheder, der vil gøre brug af denne her ordning.

Der er ikke noget hul i forhold til, at man nu også vil kunne få lønudgifterne med, fordi hele projektet som en del af ordningen, også hvad angår lønkronerne, selvfølgelig skal godkendes af videnskabsministeren.

En af grundene er jo også, at der er lagt en økonomisk ramme for det her projekt i og med, at der må bruges 166 mio. kr. årligt, et stort beløb, men det er klart, at for at man kan have kontrol med, hvordan pengene bruges, skal de konkrete projekter også godkendes. Det er det, der er lagt op til, og sådan var det også i de gamle regler.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu har jeg generelt store forventninger, når hr. Peter Christensen holder sine ordførerindlæg, og forventningerne blev ikke mindre, da Venstres ordfører startede med at sige, at nu var der gået en rum tid, siden forslaget blev vedtaget, og nu skulle man evaluere.

Jeg måtte bare lede forgæves efter evalueringen i hr. Peter Christensens indlæg og for den sags skyld også i hans svar på de spørgsmål, der er blevet stillet.

Så nu vil jeg godt spørge helt direkte: Hvad er Venstres og hr. Peter Christensens vurdering af den hidtidige ordning – har det været en succes, eller har det været en fiasko? Har det virket, eller har det ikke virket?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Da vi vedtog ordningen, stod det klart, at SF ikke kunne støtte tankegangen om at knytte privat og offentlig forskning sammen på den måde, vi gør med den her ordning. Derfor bliver jeg jo ikke forbavset over, at der er en, hvad kan man kalde det, fortsat negativ indgangsvinkel til den konkrete model.

Når vi har evalueret på ordningen, har det vist sig, at de kriterier, der har været for at kunne gøre brug af de ekstra fradrag, har været stramme, den administrative procedure har været for stram, og derfor har der været for få virksomheder, der har gjort brug af den.

Det er jo ikke ensbetydende med, at man så kaster ideen om at knytte privat og offentlig forskning sammen ud, fordi der har været for få konkrete virksomheder, der har brugt ordningen. I stedet vender vi det om og spørger: Jamen hvorfor har der ikke været flere, der har gjort brug af det? Jo, det er sådan set på nogle stræk-

ninger vores egen skyld, vi har været for stramme med hensyn til definitionen.

Nu åbner vi op, og i øvrigt gør vi hele proceduren enklere ved, at det er videnskabsministeren, der skal komme med godkendelsen. Så ja, nu håber vi, at der vil komme endnu flere virksomheder, der vil gøre brug af ordningen, og at den økonomiske ramme vil blive brugt.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var vist, hvis jeg må prøve at korte hr. Peter Christensens indlæg ned til et svar, nærmest en bekræftelse af, at det har været en fiasko indtil videre. Selvfølgelig skal man pakke det pænt ind, når man er Venstres ordfører i sagen, men ordningen har været en fiasko – uanset hvad SF synes om ordningen. Jeg håber ikke, at SF's holdning til det afgør, hvad det er for en evaluering, Venstre og Skatteministeriet laver af ordningen. Jeg håber, vi kan blive enige om, at indtil videre har det i hvert fald ikke virket efter hensigten, og at man må tage det, at der ligger et forslag her, som udtryk for, at man prøver at løse det problem.

Så er det jo ganske rigtigt, som hr. Peter Christensen siger, at det, man gør nu, er, at man åbner op. Det er sådan set det, der er Venstres og regeringens mest hyppige strategi over for skatteproblemer: Hvis ikke der bliver brugt nok skattekrone på det, så må man åbne op. Og jeg skal love for, man åbner op. Man har åbnet op for tab af skattekrone i milliardklassen. Nu er det så noget, der ligner en kvart milliard, som man vil åbne op for her.

Jeg er ikke i tvivl om, at det vil komme til at koste et beløb i den størrelsesorden, som der står i forslaget, men vil hr. Peter Christensen ikke prøve at forklare mig: Tror hr. Peter Christensen, at der kommer mere forskning, end der er i dag, ud af, at vi mister de penge?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, at det billede, der står af den nuværende regerings førte politik på forskningsområdet, er et flot billede. Vi har den her ordning, der er målrettet små og mellemstore virksomheder, og vi er ved at lave en fond, som hovedsagelig vil blive brugt til større forskningsområder. I det hele taget er det jo en palet af forskellige værktøjer, der skal bruges til, at vi får god forskning, og at vi også får forskning, der knytter sig netop til private virksomheder.

Når hr. Morten Homann bruger ordet fiasko, opfatter jeg det som et ord, hr. Morten Homann gerne vil knytte til selve ideen bag lovforslaget, og den præmis kan jeg ikke acceptere. Jeg kan konstatere, at vi har været for stramme i forhold til definitionen af, hvilke virksomheder der kunne gøre brug af ordningen, og hvilke forsøg, altså hvilke konkrete forskningsprojekter der kunne bruges, og derved har man ikke kunnet udnytte den økonomiske ramme, der var sat af. Det er da et problem, for det er jo klart, at vi ikke her i Folketinget har vedtaget en økonomisk ramme på 160 mio. kr., uden at den skal bruges, så vi håber da, at de penge vil blive brugt nu.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er egentlig bare en konstatering. Da denne her regering kom til magten, valgte man at bruge en halv milliard kroner ekstra på hjemmehjælpen. Det har man brystet sig meget af, det har man talt om vidt og bredt. Konklusionen kom så her den anden dag i avisen: Der er ikke kommet ekstra hjemmehjælp; de ældre føler ikke, der er kommet nogen ekstra hjemmehjælp. De, der arbejder som hjemmehjælpere, mener faktisk, at den er blevet forringet.

Til det kan jeg jo bare konstatere, som vi også gjorde dengang, at når man laver ordninger, hvor ordningen primært går ud på at tvinge noget privat ind på et marked, jamen så kommer der ikke ekstra ud af det, så er det bare nogle andre, der overtager det.

Det mener jeg sådan set også er tilfældet med det her. Der tvinger man det private ind på markedet, men uden at der kommer ekstra forskning ud af det.

Det, jeg så vil konstatere, er, at der altså er meget stor forskel på, hvad vi vil, og hvad Venstre vil: Vi vil mere fri forskning, og Venstre vil mere privat styret forskning. Vi vil have, at de offentlige kroner bliver brugt til ekstra forskning og ikke til at tvinge nye markedsmuligheder ind for store virksomheder.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

For at man kan have en lang diskussion, skal man nogle gange være voldsomt uenig, og det er vi egentlig ikke. Jeg er enig i, der er så langt imellem, hvad Enhedslisten mener, og hvad Venstre mener, at der egentlig på den baggrund ikke er grundlag for en videre diskussion.

Men at påstå – og det er sådan set det, jeg lige vil knytte en kommentar til – at vi tvinger det private ind på forskningsområdet, er jo noget sludder. Vi har en politisk intention – og det bruger vi så forskellige værktøjer til at opnå – nemlig at der kommer et større samspil mellem den private sektor og forskningen, fordi vi faktisk mener, at der gerne må komme også nogle økonomiske resultater ud af al den viden, vi samler op via forskning.

Den private sektor kan – og det er der mange konkrete eksempler på – overføre f.eks. ny viden til produkter, man kan sælge her i landet eller uden for landets grænser, og netop derfor får vi en større samfundsøkonomisk gevinst ved samspillet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det må hr. Peter Christensen undskyldes; jeg skulle selvfølgelig ikke have brugt ordet tvang. Jeg prøver blot at anskueliggøre, hvad forskellen på Venstre og Enhedslisten er i den her forbindelse. Man mener, at det er væsentligere, at det private får adgang til et marked, end at der kommer mere forskning, ligesom man mente, at det var væsentligere, at det private fik adgang til at være hjemmehjælper, altså at nogle kunne få lov til at tjene penge på hjemmehjælp, end det var, at fru Jensen fik flere hjemmehjælpstimer. Det er blot det, jeg prøver at anskueliggøre. Og det gør selvfølgelig fuldstændig som hr. Peter Christensen siger, at vi ligger så langt fra hinanden, og der ikke kan være nogen tvivl om, at Enhedslisten selvfølgelig ikke kan støtte det her forslag.

Vi vil ikke være med til at give denne her type direkte erhvervstilsbud. Vi vil være med til at bruge pengene på, at der kommer mere forskning; det er det, vores samfund har behov for.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vores samfund har brug for forskning. Det er Venstres opfattelse, at vi skal styrke den frie forskning, vi skal styrke grundforskningen. Der ligger overhovedet ikke i den her ordning, at man slækker på de parametre – tværtimod.

Det, det drejer sig om, er de resultater, der kommer ud af den forskning, og hvordan vi udmonter dem, så der f.eks. kommer konkrete produkter, der kan sælges, ud af det, at det altså ikke bare ender med, at vi har en viden, der står

i nogle ringbind, og så kommer der ikke yderligere ud af det.

Det kræver et samspil mellem offentlig og privat forskning, og der synes jeg bare, det er beklageligt, at Enhedslisten er så forhippet på, at den private sektor ikke kan tilføre det her land nogen kvaliteter og nogen ekstra gevinster, at man overhovedet ikke vil være med til at diskutere det lovforslag, vi behandler nu.

Det kan jeg konstatere. Og derfor igen: Ja, vi er meget langt fra hinanden.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken.

Henrik Sass Larsen (S):

Regeringen skriver i den skriftlige fremsættelse som sin begrundelse for forslaget om at forlænge og justere den her ordning om 150 pct.s fradrag for forskningsudgifter følgende: »... da efterspørgslen efter ordningen har været mindre end antaget.« Det er sådan sagt på ikkeministerielt dansk: Skidtet virker ikke. Derfor kan man jo umiddelbart undre sig over, at konklusionen herefter bliver at forlænge ordningen frem for måske at afskaffe den og prøve noget nyt.

Kl. 11.45

Da vi i sin tid behandlede forslaget, advarede vi om, at det var en dårlig idé. Vi slog fast gang på gang, at forskning skal støttes, også gerne privat forskning, og den skal gerne støttes massivt, men at det skal ske efter prioriteringer, omtanke og planlægning, og det skal gives direkte som tilskud og ikke via skattesystemet. Og vi undrede os højlydt over, at man på den ene side skar ned på forskningen – det startede den borgerlige regering jo med – for derefter at åbne op for denne her type af arrangementer.

Det fattede regeringen ikke noget af dengang. Det gør den sikkert heller ikke nu. Linjen er lagt på dette som på alle mulige andre forslag: Regeringen åbner op for alskens skattehuller, for fup og fusk, og så kan man selv tage for sig af retterne derude.

Det er givetvis også det, man forsøger med det her forslag. Det første var åbenbart ikke hullet nok, og med dette bliver der så på en række områder åbnet op for kreativ regnskabsføring, hvor almindelige udgifter bliver til forskningsudgifter og dermed til 150 pct.s fradrag.

Socialdemokratiet kan ikke støtte det her forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Den næste ordfører er ... Undskyld, først hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det var kun, fordi jeg hørte Socialdemokratiets ordfører sige, at Socialdemokratiet var en varm fortaler for mere forskning – det er jo korrekt – og så sagde ordføreren: Men det kunne regeringen jo ikke fatte noget af.

Er det mig, der sådan helt har sovet i den senere tid, hvor jeg mener, at regeringen har fremsat et forslag om at afsætte en fond på, jeg tror, det var 18 mia. kr., som målrettet skal gå til forskning i bl.a. nanoteknologi og nanoforskning? Er det, at man ikke fatter noget som helst og ikke ønsker mere forskning? Eller var det bare mig, der hørte galt?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg konstaterede bare, at da den borgerlige regering kom til, tog man fat på at rundbarbere store dele af de offentlige budgetter, herunder også forskningen, hvorefter man så i sin tid lige pludselig åbnede op for denne her type arrangementer, hvor man går ind via skattesystemet og siger: Nu får I nogle fradrag derude, og så kan I bare gå i gang. Det synes Socialdemokratiet er en forkert strategi.

Vi mener, man skal støtte forskningen, vi skal gerne støtte den massivt. Vi er helt enige i alle perspektiver, der går ud på, at vi skal leve af forskningen fremover, og at det også skal ske i et samarbejde mellem det offentlige og det private. Vi bryder os bare generelt ikke om, at man åbner op for misbrug af skattesystemet.

Derfor sagde vi, at regeringen ikke fattede noget af det dengang, og at man så heller ikke gør det nu, fordi man bliver ved med i det her forslag som ved alle andre forslag at plastre det danske skattesystem til med alle mulige mystiske arrangementer, hvor der bliver huller og muligheder for misbrug.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Så skal jeg spørge helt konkret: Kan Socialdemokratiets ordfører bekræfte, at regeringen har fremsat tanker og ideer om at øge forskningen meget massivt, bl.a. med et fond omfattende 18 mia. kr.?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil bekræfte, at jeg har set nogle tanker fra regeringen, men om de bliver til noget, tør jeg jo ikke garantere. Jeg har set nogle tanker fra regeringen om, at man gerne vil støtte forskningen. Jeg har set tanker fra regeringen på alle mulige andre områder, tanker om, at man ville gøre det godt for de ældre og for de syge og for de arbejdsløse og alt muligt andet, men om det bliver til noget, er jeg jo ikke sikker på. Det må regeringsordførerne svare på.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er glad for, at hr. Henrik Sass Larsen er politiker og ikke historiker, for så ville vi få en mærkværdig historisk beskrivelse af, hvad der er foregået.

Men lad os se fremad.

Socialdemokratiet står og bryster sig af, at de mener, det er vigtigt at få et samspil mellem den private sektor og den offentlige sektor, men bryder sig ikke om den model, vi behandler nu. Hvordan vil Socialdemokratiet så sikre, at vi får det samspil?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Der vil jeg anbefale Venstres ordfører, hr. Peter Christensen, at læse Socialdemokratiets fremragende udspil til en ny forskningspolitik. Deraf fremgår det ene mere lysende og klare eksempel efter det andet.

Det, jeg prøver på at advare imod her – og der fik jeg ikke nogen klar tilkendegivelse fra Venstres ordfører og får det formentlig heller ikke fra nogen af de andre ordførere – er: Man åbner op for, at almindelige lønudgifter i private virksomheder lige pludselig kan blive konverteret til, at det er noget, man kan få tilskud til. Hvem skal styre det? Hvordan kommer det til at virke? Hvordan skal man regulere på de her ting? Det er jo dér, man igen åbner op for, at det kan misbruges.

Kl. 11.50

Det er derfor, vi siger: Hold op med det der. Gå i stedet ind og sig: Vi har nogle klare tilskudsrammer. Så giver vi tilskud til forskning, og vi giver tilskud til projekter, men at åbne op for det her, tror vi ikke på er den rigtige vej. Og igen: Man misbruger skattesystemet til at lave alle mulige mystiske ordninger. Vi er tilhængere

af direkte tilskud og ikke af de her fradrag, hvor det bliver et stort tagselvord.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg har altså kun et kort spørgsmål: Er hr. Henrik Sass Larsen enig i, at en væsentlig del af forskningens udgifter er udgifter til løn?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det kan det sagtens være, men jeg kan da også være nervøs for, at almindelige lønudgifter i en privat virksomhed lige pludselig vil blive konverteret til at blive forskningsudgifter, hvis man åbner op for det her.

Derfor kunne jeg bare tænke mig, at der var nogle direkte, målrettede, ærlige, ligefremme retningslinjer for, hvornår man kan få tilskud til forskning i et privat-offentligt samarbejde, og ikke som det her, hvor man åbner op for, at det bliver et tagselvord.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken.

Mikkel Dencker (DF):

Da denne ordning blev indført for 2 år siden, var jeg også ordfører på førstebehandlingen, som fandt sted den 28. februar 2002, og da sagde jeg bl.a., at Dansk Folkeparti er enig »med regeringen i, at det er vigtigt at styrke erhvervslivets andel af forskningen. Med dette forslag sigtes der specielt på at stimulere virksomheders lyst til at deltage i forskningsprojekter i fællesskab med offentlige forskningsinstitutioner. Vi tror på, at denne forsøgsordning er en visionær vej at gå for at styrke forskningen og dermed vidensudviklingen i Danmark, for i Danmark er velstanden i høj grad baseret på et højt vidensniveau, og vejen frem til yderligere velstand går via forskning.«

Det er noget, vi stadig væk mener, og det er derfor, vi også i dag støtter, at ordningen forlænges, og at ordningen også forbedres, for at der gives virksomheder yderligere incitamenter til at indgå i forskningsprojekter sammen med offentlige forskningsinstitutioner.

Så Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Helge Adam Møller – den konservative skatteordfører, hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Da den konservative skatteordfører, fru Charlotte Dyremose, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Det er jo en kendt sag, at det danske samfund efterhånden er blevet et videnssamfund – og tak for dét – forskning er en utrolig vigtig del af et sådant videnssamfund, og forskning er en afgørende vigtig del af vores fremtidsinvesteringer.

Derfor finder vi Konservative det meget positivt at inddrage det private erhvervsliv i forskningen og tilskynde virksomhederne til at deltage i udviklingen af vores samfund. Det mener vi er til glæde for det private erhvervsliv og til glæde for de ansatte i virksomhederne, og dermed er det til glæde for det samlede danske samfund. Det styrker nemlig Danmarks konkurrenceevne, det skaber flere job, og det er der faktisk brug for, rigtig god brug for.

Vi ønsker altså mere forskning, og vi ønsker erhvervslivet som en aktiv medspiller i forskningen, også for at erhvervslivet kan være med til at udvikle, hvilken forskning det er mest relevant at satse på.

Som sagt har vi brug for en styrkelse af Danmarks konkurrenceevne, og vi har brug for fremtidsinvesteringer. Derfor støttede vi det oprindelige lovforslag, som indførte muligheden for 150 pct.s fradrag for forskningsudgifter, og vi er glade for, at vi i dag også kan give vores støtte til en fortsættelse og en justering af denne ordning. Det er der behov for.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken.

Morten Homann (SF):

Det er efterhånden fremgået ret klart af debatten, at denne her ordning, som regeringen lægger op til at forlænge, har været alt andet end en succes.

Tværtimod fremgår det – som det også fremgik af en tidligere ordførers indlæg – af forslaget, at ordningen har været en fiasko; den har ikke været brugt.

Kl. 11.55

Nu skulle man selvfølgelig tro, at SF, som jo fra starten har været modstander af den her ordning, så bare står og klapper i vores hænder. Det

gør vi sådan set ikke, for det har jo i virkeligheden betydet, at man har brugt offentlige midler på en måde, så man har fået mindre forskning for dem. Hvis vi i stedet for havde brugt de penge, som er blevet afsat til denne her ordning, på direkte og målrettet at investere i offentlig forskning, så havde vi faktisk fået mere forskning for pengene.

Derfor synes jeg, at det er synd og skam, at vi for det første har indført den her ordning, og jeg synes, det er synd og skam, at man lægger op til at fortsætte den, ja, faktisk synes jeg, at det er uansvarlig omgang med skattekroneerne, at man ikke tager konsekvensen af, at ordningen ikke fungerer, og så bruger pengene til at investere mere direkte i forskning.

Sandheden er jo, at det her forslag er en meget upræcis og usikker måde at fremme forskning på, men det er en meget præcis og meget målrettet måde at fremme spekulation på, for det er ualmindelig let især for større virksomheder, som har kapaciteten til at spekulere i det her, at konvertere forskningsudgifter, som man ellers ville have haft, til forskningsudgifter, som man kan få 150 pct.s fradrag for. Vi snakker ikke om 10 pct.s fradrag, 30 pct.s, 50 eller for den sags skyld 100 pct.s fradrag, nej, 150 pct.s fradrag, fordi man har forskningsudgifter. Det er så stor en gulerod, det er så stor en fristelse, at det ikke vil være svært at forstå, hvis der er nogen, der skulle lade sig friste over evne.

Så samlet set vil jeg sige, at SF ikke kan støtte det her forslag. Vi vil langt hellere bruge de ikke ubetydelige midler, der er afsat til forslaget, til at støtte forskningen direkte, så man faktisk ved, hvad man får for pengene, så man får åbenhed omkring, hvad det er, der støttes, og så man får lige vilkår for alle, uanset om man har en revisor til at hjælpe sig med at spekulere i det her, så vi faktisk får mere forskning for pengene i stedet for det her forslag, som lægger op til at få mindre forskning for pengene.

Så SF er imod det her forslag, og jeg skulle sige på vegne af Enhedslisten, at de heller ikke kan støtte forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg ser ikke, at den radikale ordfører er her. Så går vi videre til hr. Jann Sjørnsen.

Jann Sjørnsen (KD):

Da forsøgsordningen i sin tid blev indført ved lov, stemte Kristendemokraterne for lovforsla-

get. Det gjorde vi, fordi vi gerne vil være med til at styrke den private forskning og også den private forskning i samspil med det offentlige.

Ordningen var jo en forsøgsordning, og den er nu blevet evalueret, og i hvert fald at dømme efter det træk, der har været på ordningen, så må man sige, at det ikke umiddelbart har været den store succes.

Så kan man jo drage en af to konklusioner. Man kan enten sige: Så er det måske andre veje, man skal gå med henblik på at styrke den private forskning. Eller man kan, som det bliver gjort her med lovforslaget, sige: Jamen så vælger vi at udvide mulighederne for at fradrage udgifter, vi udvider mulighederne for, at forskellige typer af virksomheder kan gøre brug af ordningen.

Det er for så vidt fair nok; det synes jeg ikke man kan harcelere så voldsomt over, bortset fra, at jo mere man selvfølgelig udvider fradragsmulighederne i forhold til et 150-procents-fradrag, jo flere muligheder vil der også være for at spekulere i at kunne overføre almindelige udgifter, som virksomhederne skal afholde, til et 150-procents-fradrag. Derfor vil jeg også sige, at vi fra Kristendemokraternes side, når vi nu skal tage stilling til forsøgsordningen igen, er betænkelige ved at skulle forlænge forsøgsordningen på baggrund af det fremsatte lovforslag fra regeringens side.

Vi hælder nok nærmest til, at vi siger: Vi igangsatte en ordning, det var et godt forsøg, men lad det blive ved det, fordi det altså ikke har vist sig at være den store succes. Og lad os så i stedet for i forbindelse med den store fond, som regeringen agter at etablere, på, jeg tror, det er 16 mia. kr., se, om der kan kreeres nogle andre ordninger og gerne måske via tilskud, så man kan være mere målrettet frem for at bruge skattesystemet og fradragene, og så vi kan være med til at understøtte den private forskning.

For jeg vil godt understrege, at for os er selve intentionen bag det her lovforslag helt rigtig, og vi mener, det er helt afgørende, at vi får den private forskning med som en aktiv og stærk medspiller på det område her.

Som sagt er vi betænkelige ved at skulle forlænge forsøgsordningen, sådan som det fremgår af lovforslaget her, men vi vil selvfølgelig vurdere sagen nøje også i forbindelse med det forestående udvalgsarbejde, inden vi tager endelig stilling.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal gøre det kort. Jeg vil på baggrund af de bemærkninger, der er faldet, sige tak til repræsentanter for flertallet af Folketingets medlemmer for tilslutning til dette lovforslag. Jeg er helt opmærksom på, at der vil være behov for en grundig udvalgsbehandling. Det ser jeg frem til. Vi skal forsøge at svare på de spørgsmål, der måtte være, så samvittighedsfuldt, som det kan lade sig gøre.

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren må lige vente.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil bare høre, om ministeren kunne oplyse om, hvad trækket rent faktisk har været på den her ordning i det par år, hvor den har fungeret?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har ikke en konkret opgørelse lige ved hånden. Men det er klart, som også hr. Sass Larsen har givet udtryk for tidligere under debatten, at det ikke har været tilstrækkeligt. Det har ikke været godt nok. Vi synes, at behovet for at ændre denne her ordning er klart til stede, og det, der i særlig grad trænger sig på, er en mere forenklet procedure, og det er det, vi lægger op til med det her lovforslag. Vi tror faktisk på, at vi hermed sikrer et større aftræk, end tilfældet har været hidtil.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jamen det er fair nok, at ministeren ikke ved, hvor meget der er trukket på den. Men jeg tænkte bare på det, ministeren siger med, at man lægger op til en mere forenklet procedure. Mener ministeren, at det bliver mere enkelt nu, når man også kan få lov til at fradrage lønudgifter, som jo ellers afholdes i den private virksomhed, og som man nu skal hen i Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling at søge om? Bliver det nemmere det her? Bliver det nemmere at gennemskue, hvad der rent faktisk er normale lønudgifter, og hvad der lige pludselig er forskningsudgifter? Det er da ikke en forenklet procedure.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Når forslaget, der i øvrigt også får rimelig pæn støtte fra en række organisationer, er indrettet på den måde her, så er det jo ikke sådan, at man lukker op for en stor ladeport, som man tidligere var inde på i diskussionen her.

Der skal ligge et helt konkret projekt, og dette konkrete projekt går man hen til videnskabsministeren med og spørger, om det er o.k. eller ikke er o.k. Dermed får man det grønne eller det røde stempel, og så kan man enten køre eller ikke køre.

Det er i virkeligheden en enkel procedure i forhold til i dag, hvor det skal igennem forskningsrådene osv. Jeg tror på, at det er en forenkling og håber på, at vi hermed lever op til de hensigtserklæringer, der også lå i Barcelonaerklæringen om, at forskning ikke bare er et offentligt anliggende; det er i høj grad også et privat anliggende.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Mener ministeren ikke, at når folk er begejstrede for det her, er det først og fremmest, fordi man ikke er afhængig af en rent faglig vurdering, som ligger i forskningsrådene, og at det måske i sidste ende er et politisk valg, hvilke projekter der skal støttes, al den stund det er en politiker, ministerens partifælle, der skal træffe beslutningen? Er det den fordel, ministeren ser i ordningen?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu får hr. Homann det næsten til at lyde helt uspekt, at vi forenkler systemet og beslutningsprocessen.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at det, vi foreslår her, principperne i den ordning, vi her lægger op til, ikke er principper, som vi pludselig har opfundet til lejligheden. Det er principper, som også kendes i andre lande. Og det første forsøg vi gjorde her på at lave en kombination af private og offentlige forskningsaktiviteter, var ikke godt nok.

Derfor prøver vi nu med en mere forenklet procedure, en ændret procedure, for når det kan lade sig gøre i andre lande, så må det også kunne lade sig gøre i Danmark. Jeg tror altså virkelig på, at det er fantastisk vigtigt også for SF at sikre, at der kommer mere gang i forskningen også i den private sektor.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der nok skal komme mere gang i det, når man ikke skal have besværlige fagfolk til at sidde og forholde sig kritisk til projekterne, men kan få en direkte og målrettet og effektiv beslutningsgang via ministerens bord.

Jeg vil dog godt spørge ministeren, om han ikke godt kan forstå, at man med det 2-årige historieføløb, vi har med regeringen, kan være en lille smule bekymret for, hvordan forløbet af det her kan blive. Chefen i Miljøministeriet er jo ministerens partifælle, og det har jo ikke været fuldstændig klart, at det har været faglige kriterier, der har ligget til grund for de bevillinger, som er blevet givet der. Der har også været rejst tvivl om, hvad det var for nogle faglige begrundelser, som videnskabsministeren har lagt til grund for nogle af sine beslutninger.

Kl. 12.05

Så vil ministeren ikke medgive, at det da ikke er på fuldstændig bart grundlag, at man sætter spørgsmålstegn ved, om det er hensigtsmæssige eller faglige beslutninger, der bliver truffet af ministeren og af den nuværende regering?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu må man ligesom finde ud af, hvad det er for en argumentation, man vil benytte sig af. På den ene side siger man, at det har været en fiasko, og at der ikke er nogen, der har benyttet ordningen osv. Nu lægger vi så op til en mere forenklet metode, som betyder, at flere vil kunne benytte ordningen, og så er det også galt, fordi beslutningsprocessen nærmest er suspekt, sådan forstår jeg det nærmest.

Jeg gør opmærksom på, at man altså også kan gå videre, hvis man er i tvivl, til forskningsrådene, og bruge dem som – hvad skal vi sige – appelinstant. Så det er ikke sådan, at man lægger op til, at der står en bolsjedåse på videnskabsministerens bord, som der kan deles ud af til hvem som helst til hvad som helst uden nogen som helst form for regelsæt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 133: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Straffeprocessuelle tvangsindgreb over for børn under den kriminelle lavalder).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 21/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Nu bliver der skrevet et helt nyt kapitel i retsplejeloven, men heldigvis bliver der ikke indført så meget nyt i praksis. Det er rent faktisk sådan, som praksis foregår i dag, der også lægges op til i det her lovforslag. Men til gengæld må vi sige, at det er godt, når spillereglerne kendes og de er officielle. Derfor hilser jeg det her lovforslag meget, meget velkommen.

Loven omhandler tilbageholdelse, men det er jo stort set de samme regler, som gælder for anholdelse. Dog lægger vi et maksimum på 6 timer ind i lovforslaget, og det er ganske udmærket. Der er ingen, der er interesseret i at holde børn tilbage længere end højst nødvendigt.

Det er også vigtigt at fastslå, at alt det her ikke sker af strafferetlige hensyn, det sker af sociale hensyn. Man tilbageholder og efterforsker for at opklare sagerne, for at konfrontere barnet med virkeligheden, altså ikke for decideret at straffe barnet, men for at se, om der er hjælpeforanstaltninger, der skal sættes ind.

Det er altså et godt udgangspunkt, hvis barnet skal videre i virkelighedens verden, at man så har gjort op med sin fortid og fået det erkendt, så man kan bearbejde det, man har gjort, og barnet skal jo netop vide, at når der er begået en lovovertrædelse, så skal der være nogle grænser, og at en aktion fra barnets side skal medføre en modreaktion fra samfundet.